

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 82.935 van 18 oktober 1999

A. 66.884/VIII-1292

In zake : **DUEZ** Jean,

rue de Cognebeau 215-217
7060 Zinnik,

tegen :

de Belgische Staat,
vertegenwoordigd door de Minister
van Financiën.

DE RAAD VAN STATE, VIIIE KAMER,

Gezien het op 18 december 1995 ingediende verzoekschrift, waarbij Jean DUEZ de nietigverklaring vordert van de ministeriële beslissing van 15 september 1995 waarbij het bij de raad van beroep ingestelde beroep tegen de beoordeling "Onvoldoende" (lees : "slecht") die hem voor de periode 1992-1993 was toegekend, niet in aanmerking wordt genomen;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer HERBIGNAT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 31 maart 1999, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 1 september 1999, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 8 oktober 1999;

Gehoord het verslag van mevrouw DAURMONT, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. DELHAYE, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van mevrouw ROLAND, inspecteur, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het andersluidend advies van de heer HERBIGNAT, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van de zaak :

1. Verzoeker is sedert 1 oktober 1974 adjunct-controleur bij de administratie van de belasting over de toegevoegde waarde, registratie en domeinen. Op gunstig advies van de raad van beroep wordt hem op 2 april 1993 de beoordeling "zeer goed" toegekend voor de periode tot 31 augustus 1989.

2. Doordat op 31 mei 1991 op de persoonskaart van verzoeker een ongunstige vermelding is opgetekend, moet hem een nieuwe beoordeling worden toegekend voor de periode tot 31 augustus 1991. Op

9 september 1993 stelt de bevoegde hoofdcontroleur de vermelding "goed" voor. Verzoeker heeft op 15 september 1993 aangegeven dat hij "niet akkoord" ging met dat voorstel, maar hij heeft tegen dat voorstel geen schriftelijk bezwaar ingediend. De bevoegde inspecteur en de bevoegde adjunct-directeur hebben respectievelijk op 15 september en 8 oktober 1993 voorgesteld de vermelding "goed" toe te kennen.

Verzoeker heeft tegen het definitieve beoordelingsvoorstel geen schriftelijk bezwaar ingediend. Op 22 februari 1994 verleent het college van dienstchefs verzoeker de vermelding "goed" voor de periode tot 31 augustus 1991. Die beslissing wordt bestreden bij het beroep dat het volgende kenmerk draagt : A.70.894/VIII-1320 (voorheen VI-13.429).

Op 13 december 1994 wordt verzoeker de beoordeling "goed" toegekend voor 1991-1992.

3. Nadat op de persoonskaart van verzoeker twee ongunstige vermeldingen waren opgetekend, heeft de bevoegde hoofdcontroleur op 14 februari 1995 voorgesteld verzoeker voor de periode tot 31 augustus 1993 de vermelding "slecht" toe te kennen. Op 16 februari 1995 tekent verzoeker dat voorstel voor gezien en vermeldt hij daarop "niet akkoord", waarna hij daartegen echter geen schriftelijk bezwaar indient. De bevoegde inspecteur en de bevoegde adjunct-directeur stellen respectievelijk op 24 februari en 16 maart 1995 de vermelding "slecht" voor. Op 20 juni 1995 kent het college van dienstchefs verzoeker de vermelding "slecht" toe. Op 3 augustus 1995 wordt verzoeker bij een brief vanwege zijn administratie op de hoogte gebracht van de voormelde beslissing van 20 juni 1995 en wordt zijn aandacht gevestigd op de gevolgen van de toekenning en het behoud van de beoordeling "slecht" alsook op de mogelijkheid een nieuwe beoordeling te vragen. Op

11 augustus 1995 stelt verzoeker via hiërarchische weg beroep in bij de raad van beroep maar op 15 september 1995 stelt het bestuur, handelend in naam van de minister, dat dit beroep niet-ontvankelijk is omdat verzoeker geen schriftelijk bezwaar heeft ingediend tegen het beoordelingsvoorstel "slecht" van 14 februari 1995. Die ministeriële beslissing is de handeling die bestreden wordt bij dit beroep, dat het volgende kenmerk draagt : A.66.884/VIII-1292 (voorheen VI-13.000).

De beoordeling "slecht" van 20 juni 1995 wordt stilzwijgend verlengd voor 1993-1994.

4. Nadat op de persoonskaart van verzoeker nieuwe ongunstige vermeldingen waren opgetekend, hebben zijn hiërarchische meerderen geoordeeld dat er geen grond was om de beoordeling "slecht" te wijzigen. Op 28 mei 1996 heeft het college van dienstcheefs zich bij dat oordeel aangesloten en heeft het de vermelding "slecht" behouden voor de periode tot 31 augustus 1995. Op 28 november 1996 heeft verzoeker daartegen beroep ingesteld bij de raad van beroep. Op 23 januari 1997 heeft de auditeur-generaal, handelend in naam van de directeur-generaal en de Minister, besloten dat het beroep niet-ontvankelijk was omdat "aangezien geen vraag (vanwege verzoeker) was binnengekomen, ... er geen beoordelingsstaat voor de periode 1994-1995 (is) opgesteld, zodat zijn laatste beoordeling ongewijzigd is verlengd". Die beslissing van 23 januari 1997 wordt bestreden bij beroep A.75.258/VIII-392.

5. Nadat op de persoonskaart van verzoeker nieuwe ongunstige vermeldingen waren opgetekend, hebben zijn hiërarchische meerderen geoordeeld dat er geen grond bestaat om de beoordeling "slecht" te wijzigen. Op 14 januari 1997 behoudt het college van dienstcheefs de vermelding "slecht" voor de periode tot 31 augustus 1996. Op 13 februari 1997 stelt verzoeker daartegen

beroep in bij de raad van beroep. Op 30 juni 1997 heeft de administratie geoordeeld dat dat beroep niet-ontvankelijk was omdat er geen nieuwe beoordeling was opgesteld maar de vorige beoordeling ongewijzigd was verlengd. Verzoeker heeft daartegen bij de Raad van State beroep ingesteld (A.75.260/VIII-394).

6. Bij een koninklijk besluit van 25 mei 1999 is verzoeker ontslagen wegens beroepsongeschiktheid. Die beslissing wordt bestreden bij beroep 85.912/VIII-1466, welk beroep nog steeds aanhangig is;

Overwegende dat verzoeker een enig middel ontleent aan schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 betreffende de beoordeling en de loopbaan van het rijkspersoneel, inzonderheid van de artikelen 12 tot 18 ervan; dat hij inzonderheid, in een tweede onderdeel, betoogt dat hij zich niet heeft aangesloten bij de voorgestelde beoordeling, aangezien hij op 14 februari 1995 het beoordelingsvoorstel voor gezien getekend heeft met de vermelding "Niet akkoord"; dat hij opmerkt dat de verwerende partij er zelf voor gezorgd heeft dat artikel 16 van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 betreffende de beoordeling en de loopbaan van het rijkspersoneel van toepassing is door hem op 3 augustus 1995 kennis te geven van de beslissing waarbij het college van dienstchefs hem de vermelding "Slecht" toekent, aangezien die kennisgeving, krachtens artikel 15 van datzelfde besluit, alleen nodig was indien de definitief toegekende vermelding verschilde van het door het personeelslid voor gezien getekende voorstel; dat hij daarop laat volgen dat de mogelijkheid om beroep in te stellen bij de raad van beroep bij artikel 17 van dat koninklijk besluit overigens niet

beperkt is tot het in artikel 16 bedoelde geval, aangezien dat artikel 17 betrekking heeft op het geval dat het personeelslid door de toegekende beoordeling benadeeld wordt;

Overwegende dat de verwerende partij een ministeriële onderrichting van 10 oktober 1959 citeert, waarin artikel 12 van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 aldus wordt geïnterpreteerd dat wanneer het personeelslid niet binnen tien dagen bezwaar aantekent, zulks betekent dat hij zich aansluit bij het beoordelingsvoorstel waarvan hem kennis is gegeven; dat zij aanvoert dat de inlichting van 3 augustus 1995 er alleen toe strekte de aandacht van verzoeker te vestigen op de gevolgen van de toekenning en het behoud van de beoordeling "Slecht" alsook op de mogelijkheid een nieuwe beoordeling te vragen; dat zij erop wijst dat aan verzoeker niet opnieuw gevraagd is de beoordelingsstaat voor gezien te tekenen en dat in dit geval artikel 16 dan ook niet van toepassing is;

Overwegende dat verzoeker daarop antwoordt dat het niet aan de verwerende partij doch aan de raad van beroep staat om zich over de ontvankelijkheid van het beroep uit te spreken; dat hij zijn stelling in zijn laatste memorie uitgebreid uiteenzet en daarbij inzonderheid verwijst naar artikel 2, 4°, van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur; dat hij van oordeel is dat, aangezien de overheid niet aangegeven heeft dat hij bij de raad van beroep een georganiseerd beroep kon instellen, die mogelijkheid hem alsnog moet worden geboden;

Overwegende dat artikel 2, 4°, van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur als volgt luidt :

" Met het oog op een duidelijke en objectieve voorlichting van het publiek over het optreden van de federale administratieve overheden :

(...)

4° vermeldt elk document waarmee een beslissing of een administratieve handeling met individuele strekking uitgaande van een federale administratieve overheid ter kennis wordt gebracht van een bestuurde, de eventuele beroepsmogelijkheden, de instanties bij wie het beroep moet worden ingesteld en de geldende vormen en termijnen; bij ontstentenis neemt de verjaringstermijn voor het indienen van het beroep geen aanvang.";

dat de voornoemde wet in werking is getreden op 1 januari 1995, dat wil zeggen vooraleer verzoeker het beoordelingsvoorstel voor gezien heeft getekend;

Overwegende dat de voormelde bepaling, gelet op de algemene bewoordingen die daarin worden gebruikt, van toepassing is op het beoordelingsvoorstel waarvoor het voldoende is dat het betrokken personeelslid geen schriftelijk bezwaar indient opdat het definitief wordt;

Overwegende dat de ontvankelijkheid van georganiseerde administratieve beroepen en van beroepen tot nietigverklaring verband houdt met de openbare orde; dat het nakomen door de administratieve overheid van de verplichting die haar bij artikel 2, 4°, van de wet van 11 april 1994 wordt opgelegd, beslissend is voor het onderzoek van de ontvankelijkheid van de voormelde beroepen, gelet op de sanctie die de wet aan de niet-naleving ervan verbindt; dat, aangezien die wet van openbare orde is, het niet relevant is na te gaan of het betrokken personeelslid in casu werkelijk benadeeld is door de niet-naleving ervan; dat vaststaat dat de bestaande beroepsmogelijkheden en de geldende vormen en termijnen niet aan verzoeker zijn meegedeeld; dat het middel in zoverre gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de ministeriële beslissing van 15 september 1995 waarbij het bij de raad van beroep ingestelde beroep tegen de voor de periode 1992-1993 aan Jean DUEZ toegekende beoordeling "slecht" niet in aanmerking wordt genomen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op achttien oktober 1900 negenennegentig door :

de Hr. GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr. DAURMONT,	staatsraad,
Mevr. GEHLEN,	staatsraad,
Mevr. HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.